

[Foged.]

lønmottagere. Jeg lagde nok mærke til, at der blev sagt „m. v.“, men dette „m. v.“ var ikke særlig betegnende. Hvis det er sådan, at den højtærede finansminister mener, at det dækker langt videre kredse end lønmottagere, vil jeg gerne have at vide, hvad dette „m. v.“ betyder. Hvis den højtærede finansminister mener, det omfatter hele den øvrige befolkning, ville det være rart at få det præciseret allerede nu. Ved „lønmottagere“ — som den højtærede finansminister sagde — har jeg forstået arbejdere, funktionærer og tjenestemænd i al almindelighed, at det altså er visse grupper, der får kildeskat. Det er jo oplysende for disse grupper, ja, for os alle, at få at vide, at det bliver disse lønmottagergrupper, der kommer til at lægge krop til, når regeringen vil konjunkturregulere. Det er altså regeringens skattepolitik så vel som konjunkturregulerende politik. De andre befolkningsgrupper kan rent teknisk ikke komme med under en sådan tilsvarende konjunkturregulerende ordning, ud fra den betragtning, at selv om konjunkturerne ændres, vil disse erhvervsgrupper, de liberale grupper, ikke have nogen som helst oversigt over deres indkomstforhold, og derfor vil der normalt og i al almindelighed ikke kunne ske nogen konjunkturregulerende ændring af deres skattetilsvær.

Man deler altså befolkningen op i 2 grupper, en lønmottagergruppe, man vil administrere for, og en gruppe omfattende alle de andre. Jeg har kun den kommentar dertil, at vi finder, det er en urimelig måde at dele befolkningen op på. I stedet ville vi finde, at en afvejning mellem de direkte og de indirekte skatter kunne indgå på såkaldt konjunkturregulerende måde i finanspolitikken; alle befolkningsgrupper ville i så henseende være med, og så ville der ikke blive nogen urimelighed eller uretfærdighed over for enkeltgrupper.

Når venstre ikke har stillet ændringsforslag til udskrivningslovforslaget — hvad det ærede medlem hr. Helge Larsen så omhyggeligt har publiceret i Jyllands-Posten, at vi burde have gjort — skyldes det udelukkende, at der ingen muligheder var for at få tilslutning hverken fra socialdemokratiske side eller fra radikal side. Vi har — som allerede sagt af det ærede medlem hr. Dams-

gaard — bemærket, at skatteudskrivningen stedse er forøget. Vi er nu oppe på de 31,4 pct. skat af nationalindkomsten, og i de sidste 2 å 3 år er procenten steget fra 27,6. Jeg lagde vel mærke til, at den højtærede finansminister kredsede om en udtalelse af det tidligere ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard om, at med de 25 pct. var det, ligesom man var ved at gå over den rimelige kant. Den højtærede minister spurgte i den forbindelse, om vi havde forslag at stille. Vi kan kun sige hertil, at det var en opfattelse, det daværende medlem hr. Bertel Dahlgaard dengang havde, og at den opfattelse vel dækkede den daværende regerings. Derfor forbavser det os, at regeringen ikke med større interesse har hæftet sig ved den og forsøgt på alle tænkelige måder at indordne sig under denne grænse, som man mente ville være rimelig for den danske befolkning og det danske erhvervsliv. Det er det, vi har bemærket os i så henseende. Jeg vil for øvrigt tro, at den højtærede finansminister heller ikke selv er begejstret for, at tallet stedse er stigende. Vi vil i det mindste håbe, at den højtærede finansminister vil befitte sig på, at det ikke bliver stedse stigende, men at der dog bliver nogle procenter tilbage til befolkningen. Regeringens holdning på dette punkt er så meget mere beklagelig, som de radikale netop har givet udtryk for, at vi skulle have en helt anden skattepolitik. Den højtærede handelsminister har jo tidligere givet udtryk for, at vi skulle have ændret hele vores udskrivningslov. Fra venstres side har vi givet udtryk for, at vi ønsker den ændret. Vi ønsker bundgrænsen sat op til 7.500 kr. på nuværende tidspunkt, vi ønsker proportionalbeskatningsgrænsen hævet til 24.000 kr., og vi ønsker tilsvarende ændringer i den progressive skala. Men regeringen har jo slidt mulighederne op, for at denne skattereform kunne komme til verden på nuværende tidspunkt. Regeringen har bl. a. ved sin tilslutning til forskellige aftaler, LO-aftalen, helhedsløsningen, eller hvad den skal kaldes, bundet sig til ganske bestemte ting, herunder også forhøjelse af lønningerne, og så skal der udskrives højere skatter. De love, som vi vedtog tidligere på vinteren om forhøjelse af cigaret-, benzin- og ølafgifterne, var jo netop beregnet til dækning af udgifter, som den højtærede